

Toronto leiðari:

Trúgv er sum at geva konuni blómur

Tað verður ofta ført fram, at vit eiga at trúgva uttan at síggja. Men tað er mangan í Bibliuni víst á, at tekin hendu, sum fingur fólk at trúgva

EDVARD JOENSEN

Trúgv er sum hjúnarlagið. Tað er ikki altíð nokk at siga konuni, at tú elskar hana. Tað kann eisini vísa við at keypa henni rósar av og á.

Tað sigur Guy Chevreau, vanligur nevndur Guy, ið er annar prædikumaðurin frá Torontorørsluni, sum eru í Føroyum í løtuni.

Á tíðindafundi, sum hildin var á Tórshavnar Sjómansheimið fyrrapartin í gjár, var høvi at hitta nokur av teimum fólkunum, sum komin er til Føroyar í sambandi við møtini hjá Torontorørsluni, sum hildin verða í vikuni.

Tað verða teir báðir, Guy Chevreau úr Toronto og Steve Witt úr Ohio, sum verða høvuðstalarar á møtunum.

Við teimum eru einir 15 forbiðarar, sum fara at ganga runt undir møtunum og hjálpa fólk í bøn, um tey ynskja tað.

Nógv fólk

Tað eru nógv fólk, sum komin eru til møtini í Toronto, síðan rørsan byrjaði tann 20 januar 1994.

Eini 300.000 - 400.000 verður roknað við. Og tey eru komin úr øllum heiminum.

Toronto møtini hava fingið hugan at sveima hjá fólk. Serliga hjá teimum, sum ikki hava verið hjá, siga fyrrleikararnir av møtunum í Føroyum.

Men tað er munur á møtum, sigur Guy. Tað er rættiliga ørvísi at halda møti í til dømis Japan, enn tað er í Australia.

»Og kanska fara vit at uppliva okkurt heilt annað enn vit hava gjørt fyrr, tá vit nú fara at hava møti í Føroyum.«

Mangan er sagt, at tað gongur rættiliga harðliga og vilt fyri seg á møtunum.

Men tað er alt eftir, hvussu mentanin er, har møtini eru. Summi fólk eru lívligari enn onnur, og tað ávirkar eisini kristilig møti, siga Torontofólkini.

Endurnýggjng

Nógvur dentur verður lagdur á, at tað, sum hendir, er, at fólk verða endurnýggjað í trúnni.

Ein veking kann vera so ymiskt, og eingin veking líkist aðrari, verður sagt.

Guy sigur, at hann var baptistaprestur, áðrenn hann kom til Toronto. Men seinastu trý árin hevur hann verið prestur í Toronto-

Jens av Rana, Steve Witt og Guy Chevreau á tíðindafundi á Sjómansheiminum (Mynd: Jens Kristian Vang)

rørsluni.

Hann upplivdi ikki nakra frelsu, sigur hann, tí tey viðurskiftini vóru í lagi frammanundan. Men hann upplivdi eina endurnýggjng av trúnni, sum hann ikki hevði kent makn til áður.

Tað er trúnni hjá fólk, tey eru komin higgar at endurnýggja, siga tey. Ikki at stovna nýggjar kirkjur ella skapa spjading millum tær, sum eru her frammanundan.

Tvørtur í móti vóna tey at kunna binda kirkjur og samkomur tættari saman, verður sagt.

Forbiðararnir

Forbiðararnir hava sína ávísu uppgávu á møtunum.

Hetta eru serfrøðingar í at biðja fyri fólk.

Tey eru inkarnatiónir av Guðs kærleika, sum skulu hjálpa fólk at fáa bønirnar

upp á pláss.

Hesi fólkini eru identifikatiónir av Guði. Og tað er líkasum lættari at finna eina adressu til bønina, verður sagt, tá tú hevur okkurt ítøkiligt at venda tær til, heldur enn at senda bønina út í ta tómu rúmdina til onkran, tú ikki sært.

Tað tykist lættari at fáa onkran uttanefir at biðja við fólk. Og hesi fólkini kenna tað sum sitt kall at koma hendan vegin at biðja fyri føroyingum. Eina aðra ferð verða tað kanska føroyingar, sum fara út í heimin at biðja fyri onkrum øðrum, siga tey.

Guð í hjartanum

Eg veit, at eg havi Guð í hjartanum, og so leggi eg einki í, um onnur fólk halda meg vera øran, sigur Guy Chevreau, prestur í Toronto samkomuni.

Hann sipar til, at ikki øll halda líka nógv um, at teir lekja fólk á møtunum.

Men tey fara at halda fram, sigur hann.

Tað visir seg, at fleiri fólk gerast frísk, tá biðið verður fyri teimum, enn um tað ikki verður biðið.

Tað er kortini ikki soleiðis, at vit ganga runt og halda, at vit eru nakað meira enn onnur, sigur Guy Chevreau.

Vit hava øll nakað av Guðs veruleika í okkum, sum vit vilja geva víðari. Og tað gevur nýtt liv og kennist, sum tað eru jól hvønn dag, sigur ein av forbiðarunum, sum komin er hendan vegin til møtini hjá Torontorørsluni.

Innbjóðarar:

Nógv fólk hava fyrr verið savnað til møtirøðir í Ítróttarhøllini (Savnsmynd)

Prestur átti at komið á møti

Fólk avnokta Guðs kraft í okkara samfelagið í dag, tí síggja tey heldur ikki undrini, halda tveir teirra, sum standa millum innbjóðararnar til Torontomøtini í Havn í vikuni

EDVARD JOENSEN

Hóast vit hava verið á møti hjá Torontorørsluni, hava vit ikki sæð nakað til tær ræðumyndir, sum altíð verða havdar frammi, tá fólk, sum ikki hava upplivað møtini, siga frá teimum.

Hetta siga tveir teirra, sum bjóða til møtini á Hálsi í vikuni, í viðmerking til tað, sum ført varð fram í Sosialinum í gjár av millum øðrum Peter O.K. Olofsson, sóknarprestur í Fuglafirði.

Men teir skunda sær at undirstrika, at prestur hevur fullkomuliga rætt, tá hann sigur, at uttan at trúgva á Orðið, eru vit fyri ongum. tí Orðið er kletturin, eru teir samdir við presti í.

Paulus sigur, vísa teir á, at bókstavurin drepur, meðan Orðið lívgar. Og saman skapa tey liv.

Men í okkara samfelag í dag stendur ikki væl til,

halda teir. Vit byggja ikki á Orðið, men at tímilig virði.

Tað eru fólk, sum beinleiðs avnokta Guðs kraft í Føroyum í dag, siga teir.

Teir siga seg vera eitt sindur hugstoyttar av, at Peter Olofsson brúkar søgurnar sum grundarlag.

»Hann átti at komið á møtini og so sæð, at tað gongur ikki so vilt fyri seg, sum mangan verður sagt frá.« siga teir báðir fyrrleikararnir.

Um tað, sum danski professarin, Johannes Aagaard segði um Torontorørsluna og Lívsins Orð, halda teir, at hann hevur ikki skil fyri tí, hann tosar um.

Teir halda, at líka væl, sum Lívsins Orð kann ávirka, kann Torontorørslan eisini ávirka til tað betra hinvegin.

MÓTTØKA

Í sambandi við at tað í ár eru 70 ár síðani at Poul Hansen byrjaði handilsvirksemi, vildi tað glett okkum at sæð kundar, leverandørar, onnur viðskiftafólk og kenningar til móttøku á skrivstovu okkara á Hálsi,

fríggjadagin 26. september 1997 millum klokkan 15.00 og 19.00

Vinarlig heilsan

P/f Poul Hansen

P/F POUL HANSEN

Heilsøla · Á Hálsi · FR-110 Tórshavn · Telefon 11161

